

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.10. 2022 samosoudcem Mgr. Ing. Miroslavem Vajgantem

t a k t o :

Obžalovaná

████████████████████

narozená ██████████ trvale bytem ██████████ t.č. a táž adresa pro účely doručování ██████████ nezaměstnaná,

je vinna, že

1. v době od ██████████, ██████████ ani nikde jinde, v rozporu se svou povinností vyživovat nebo zaopatřovat jiného, která jí vyplývá z § 910 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku a které si je plně vědoma, vědomě řádně neplatila výživné na své dvě nezletilé dcery ██████████, narozenou ██████████ a ██████████, narozenou ██████████, obě bytem u svého otce ██████████, narozeného ██████████, bytem ██████████ kterému byly svěřeny do péče rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 28. 1. 2015, č.j. 13P 182/2013-58, v právní moci dne 25. 3. 2015, přičemž výše výživného jí byla upřesněna dohodou rodičů schválenou rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 5. 5. 2016, č.j. 13P 182/2013-78, v právní moci dne 23. 5. 2016, na částku 1 500 Kč na každou z dcer splatnou vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám otce nezletilých, přičemž v uvedeném období byla povinna na výživném na obě dcery uhradit celkem částku ve výši 84 000 Kč, ze které skutečně uhradila pouze částku ve výši 2 500 Kč, a za uvedené období tak dluží na výživném částku 81 500 Kč,

2. v době od ██████████, v ██████████, ani nikde jinde, v rozporu se svou povinností vyživovat nebo zaopatřovat jiného, která jí vyplývá z § 910 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku a které si je plně vědoma, řádně neplatila výživné na své dvě děti ██████████ narozeného ██████████ a nezletilou ██████████ narozenou ██████████, obě bytem u ██████████, narozené ██████████, bytem ██████████, které byly svěřeny do pěstounské péče rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 9. 2. 2017, č.j. 13P 59/2007-182, v právní moci dne 22. 4. 2017, přičemž výše výživného jí byla upřesněna rozsudkem Okresního

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Kovářová.

soudu v Tachově ze dne 30. 5. 2017, č.j. 13P 59/2007-224, v právní moci dne 11. 7. 2017, na částku 1 123 Kč na syna [REDAKCE] a 323 Kč na dceru [REDAKCE], obojí splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám Úřadu práce ČR a následně, po odnětí dávky péčovské péče, k rukám pěstounky [REDAKCE], přičemž v uvedeném období neuhradila na výživné žádnou částku, na výživném tak dluží za uvedené období na obě děti celkem částku ve výši 40 488 Kč,

přičemž jednání pod body 1. a 2. se dopustila přesto, že po celou výše uvedenou dobu neplacení výživného byla způsobilá opatřit si prostředky k placení výživného svojí pracovní nebo jinou výdělečnou činností, neboť jí v tom nebránila žádná zdravotní ani jiná objektivní překážka, kdy v uvedeném období měla příjem pouze z brigád okolo 25 000 Kč měsíčně a v době, kdy neměla žádné stálé zaměstnání nebo jinou obdobnou výdělečnou činnost, se do evidence uchazečů o zaměstnání vedené Úřadem práce České republiky nepřihlásila, čímž si výrazně snížila možnost najít si dříve vhodné stálé zaměstnání s dostatečným a trvalým příjmem potřebným pro hrazení výživného a zároveň si tak znemožnila výplatu sociálních dávek, když o žádné sociální dávky nepožádala,

tedy

pod body 1. a 2. úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchala

pod body 1. a 2. dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se za to

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak bylo uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaná [REDAKCE] v přípravném řízení využila svého práva a ve věci nevypovídala. K hlavnímu líčení se obžalovaná, přestože byla řádně a včas obeslána, nedostavila, když soudu pouze na posledních chvílích zaslala omluvu, že má zdravotní potíže. Tyto údajné zdravotní potíže však nijak nedoložila, proto soud takovou omluvu nemohl uznat a hlavní líčení proběhlo v její nepřítomnosti.

3. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaná [REDAKCE] nezaplatila na výživném vůbec nic. Poslala nějaké dvě částky, ale domníval se, že to bylo ještě před červnem 2020. O děti zájem nejevila ani nejeví, netelefonuje jim, nepíše, neposílá nic k narozeninám, nebo k vánocům. Děti nouzí netrpěly. Bere na obě děti asi tři čtvrtě roku 3 000 Kč z úřadu práce jako náhradní výživné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Kovářová.

Ani před tím se nedostal do situace, že neměl peníze, dokáže se postarat.

4. Svědek [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] je jeho matkou. V nějakém styku s matkou vůbec není, z její strany není zájem. V poslední době se neviděli, jen o ní slyšel. Ani v minulosti s ní v kontaktu nebyl. Před několika lety mu jednou poslala zprávu k narozeninám, už je to hodně dávno. Nemá na ni telefonický kontakt. Co se týká sestry, o tom spolu moc nemluví, mamka jí chybí, myslí si, že v kontaktu nejsou.

5. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že má ve své péči jako pěstounka [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] už je 18 let, ještě chodí do školy, ještě 2 roky. [REDAKCE] teď dokončila základní školu a nastoupila na střední školu na 4 roky. O děti obžalovaná vůbec nejeví zájem. Ona sice vykládá, že je s [REDAKCE] v kontaktu, že si telefonují. Ptala se [REDAKCE] a on říkal, že ne. Obžalovaná si to vymýšlí. Neposílá žádné dárky, ani k vánocům či k narozeninám. Obžalovaná občas bývá [REDAKCE], ví, kde bydlí, ale nepřijde. Ona sama ji neviděla, ale lidé jí říkají, že ji tam viděli v hospodě.

6. Dokazování bylo dále provedeno listinnými důkazy založenými ve spise, kdy z rozsudků OS v Tachově bylo zjištěno, komu byly shora uvedené děti svěřeny do výchovy a jaké bylo obžalované stanoveno výživné. Z rodných listů vyplynulo, že obžalovaná je matkou všech shora uvedených dětí. Ze sdělení ÚP Tachov vyplynulo, že obžalovaná neuhradila dluh na výživném. Z rozhodnutí ÚP Tachov bylo zjištěno, že [REDAKCE] a [REDAKCE] byla odejmuta dávka pěstounské péče, neboť dostali sirotčí důchod. Ze sdělení OS v Tachově (č.l. 87) vyplynulo, že obžalovaná sice není povinna platit výživné k rukám Úřadu práce, ale její vyživovací povinnost tím nezanikla. O stanovení nové povinnosti zatím rozhodnuto nebylo. Ze sdělení ÚP Tachov je zřejmé, že obžalovaná nebyla v žalovaném období vedena na ÚP jako uchazečka o zaměstnání a nebyly jí vypláceny žádné dávky. Ze sdělení OSSZ Tachov vyplynulo, jaké měla obžalovaná příjmy. Dále bylo zjištěno, jaké příjmy měli [REDAKCE]. Z pracovního hodnocení obžalované vyplynulo, že pracovala vždy jen krátkou dobu a byla následně propuštěna pro špatnou pracovní morálku.

7. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že obžalovaná skutečně výživné v žalovaném období nehradila. Pokud se týká jednání pod bodem 1 návrhu na potrestání, zde z přílohového spisu bylo zjištěno, že zaplatila celkem 2× výživné, v jednom případě 1 500 Kč, v druhém 1 000 Kč. V případě uvedeném pod bodem 2 pak nehradila výživné vůbec. Obžalovaná výživné neplatila ani v případě, kdy byla evidentně zaměstnaná, navíc při své výpovědi uvedla, že si brigádně vydělá zhruba 25 000 Kč. Přesto výživné řádně neplatila. O své děti vůbec nejevila žádný zájem, nic jim nekupovala ani se s nimi nestýkala.

8. Při právním posouzení věci dospěl soud k závěru, že se obžalovaná zcela nepochybně pod bodem 1 dopustila přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť, až na 2 výjimky, v době od 3. 6. 2020 do 3. 10. 2022 neplatila výživné na své děti [REDAKCE]. V tomto případě jí výživné bylo řádně vyměřeno v částce 1 500 Kč na každé z dětí. Obžalovaná si byla této povinnosti platit výživné dobře vědoma, přesto výživné neplatila. Poněkud odlišná situace byla u jednání pod bodem 2 návrhu na potrestání, neboť zde sice výživné vyměřeno bylo, ale pouze ve vztahu k úřadu práce. Tato povinnost však následně zanikla. Na druhou stranu je nutné vzít v úvahu, že podle § 910 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku nezanikla obžalované povinnost platit výživné. Výživné, tak jak bylo původně stanoveno, bylo v poměrně nízké výši, zejména ve vztahu k [REDAKCE]. Proto obžalované nic nebránilo, aby výživné platila přímo k rukám dětí a nebo jejich pěstounky. Pravdou ale je, že obžalovaná výživné neplatila ani k rukám úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Kovářová.

práce, kdy tuto povinnost stanovenou měla. Jak bylo uvedeno výše, obžalované nic nebránilo, aby si vydělala dostatek prostředků, které by jí umožnily výživné platit alespoň zčásti. Obžalovaná však nikde řádně nepracovala, pokud už zaměstnána byla, pak její pracovní morálka byla taková, že byla ze zaměstnání záhy propuštěna. Sama přiznala, že na brigádách si vydělává 25 000 Kč měsíčně, avšak na výživné stejně nic neplatila. Obžalovaná žije v současné době v Plzni a pokud by měla skutečně zájem o řádné zaměstnání, neměl by pro ni být problém zaměstnání, kde by si vydělala slušné peníze, najít. Soud proto dospěl k závěru, že obžalovaná byla způsobilá opatřit si prostředky k placení výživného, nebyla zjištěna žádná zdravotní ani jiná překážka, která by jí bránila v pracovní a výdělečné činnosti. Rovněž tak bylo zjištěno, že se nepřihlásila na Úřadu práce, aby mohla prostřednictvím úřadu práce zaměstnání najít. Rovněž nepožádala o žádnou sociální dávku, lze se tedy domnívat, že její příjmové podmínky byly takové, že žádné sociální dávky nepotřebovala a tím se zároveň lze domnívat, že mohla platit výživné alespoň částečně. Obžalovaná tedy úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce a tím spáchala dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

9. Při úvaze o druhu a výměře trestu hodnotil soud povahu a závažnost spáchaného činu, poměry obžalované a dosavadní způsob jejího života, jakož i možnosti její nápravy. Pokud se týká závažnosti spáchaného činu, je nutné konstatovat, že společenská škodlivost je v tomto případě zvýšená, neboť na obžalovanou je nutné hledět jako na speciální recidivistku, protože již pro neplnění vyživovací povinnosti byla třikrát odsouzena. Z popisu rejstříku vyplynulo, že obžalovaná byla celkem čtyřikrát odsouzena, z místa bydliště k ní nebyly žádné negativní připomínky. Zaměstnavateli byla hodnocena negativně. Obžalované podle § 41 TrZ nic nepolehčovalo. Podle § 42 písm. h), písm. n) a písm. q) TrZ obžalované naopak přitěžovalo, že spáchala trestný čin vůči dítěti, spáchala více trestných činů a byla již pro trestný čin odsouzena.

10. Na základě všech shora uvedených důkazů a po jejich zhodnocení, s přihlédnutím k hodnocení osoby obžalované, možností její nápravy a všem rozhodným hlediskům pro ukládání a účel trestu soud vážil, jaký trest obžalované uložit. Vzhledem k trestní minulosti obžalované nebylo možné vystačit s pohružkou trestem. Obžalovaná se trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení pro stejnorodou trestnou činnost. Ze zprávy PMS Plzeň bylo navíc zjištěno, že se prakticky stanovenému dohledu nepodrobuje. Obžalovaná byla podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku ohrožena trestem odnětí svobody až na jeden rok. S ohledem ke všem shora uvedeným důvodům a ke skutečnosti, že spáchala dva trestné činy, jí byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby ve výměře 8 měsíců nepodmíněně. K výkonu trestu byla v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) TrZ zařazena do věznice s ostrahou, když nebyly shledány podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice, tedy do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení u podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Tachově 18.10. 2022

Mgr. Ing. Miroslav Vajgant v.r.
samosoudce